

Materiał 15: Podręczne strategie - nauczanie mediów społecznych

Podręczne strategie do nauczania mediów społecznych

Przełamywanie lodów: pomaga uczestnikom/uczestniczkom poczuć się częścią grupy i zaangażować się w proces uczenia się. Często stosowane na pierwszej lub którejś z początkowych sesji w trakcie kursu. Przykład: przedstawianie się, zrealizowane na pierwszej sesji kursu META Europe.

Burza mózgów: zadanie pytania całej grupie i zapisywanie sugestii grupy na papierze lub tablicy. Ważne jest, aby doceniać wszystkie sugestie i nie narzucać własnej interpretacji. Dobra metoda definiowania lub rozwiązywania problemów. Przykładowe pytanie: co to jest radio społeczne?

Grupy dyskusyjne: podzielenie grupy na podgrupy, liczące 2-4 osób i zadanie im pytania lub problemu, na który mają znaleźć rozwiązanie. Metoda ma tę przewagę, że ludzie czują się bardziej komfortowo podczas rozmowy w mniejszej grupie. Jeden z członków grupy następnie przekazuje **odповідź lub opinię zwrotną** reszcie grupy.

Prezentacja instruktora: osoba prowadząca szkolenie omawia lub wyjaśnia konkretny temat lub koncepcję. Metoda przydatna do efektywnego komunikowania odpowiednich części programu, ale trzeba pamiętać, że często lepszy skutek można odnieść, jeżeli pozwolić uczniom samodzielnie odkrywać różne rzeczy!

Demonstracja: pokazywanie etapów uczenia się wybranej umiejętności (np. techniki montażu). Po demonstracji uczniowie powinni wypróbować umiejętność w praktyce! Badania wykazały, że nową umiejętność należy **7 razy** przećwiczyć w praktyce, żeby stała się automatyczna!

Pytania i odpowiedzi: osoba prowadząca zadaje pytania, a uczący się odpowiadają. Technika przydatna, aby przekonać się, czy ludzie rozumieją konkretny aspekt materiału. Należy ją jednak stosować ostrożnie, aby nie...

Odgrywanie ról: zainscenizowanie konkretnej sytuacji, w której osoby uczące się odgrywają różne role (są one np. zapisane na kartce). Metoda przydatna w celu wypróbowania nowych umiejętności lub do przepracowania problemów wynikających z nastawienia uczestników.

Symulacja: przygotowanie symulacji konkretnej sytuacji, jaka zdarza się w praktyce. Przykładem może być symulacja pierwszych 15 minut programu radiowego na żywo bez nadawania go na antenę.

Gry i quizy: przydatne do sprawdzenia, z jaką wiedzą na temat konkretnego tematu przybyli uczestnicy/uczestniczki szkolenia albo ile już zdążyli się nauczyć. Należy pamiętać, aby takie elementy utrzymać w lekkim tonie, ponieważ niektórzy z uczestników mogą mieć negatywne doświadczenia związane z sytuacjami testów czy egzaminów. Przykładem może być quiz na temat różnych rodzajów programów radiowych, jakie uczestnicy znają albo nakreślenie różnych aspektów osobistych historii związanych ze słuchaniem radia.

Studium przypadku: spojrzenie na dość szczegółową, przykładową sytuację lub problem z rzeczywistego życia. Uczący się mogą zapoznać się z materiałami na temat przypadku, a następnie odbyć dyskusję i odpowiadać na przygotowane pytania.

Sesje indywidualne: sesje w małych grupach albo indywidualne w celu spojrzenia lub przesłuchania konkretnych prac i omówienia wszelkich problemów lub kwestii, jakie uczący się mogą zgłosić w związku z takimi pracami.

To tylko kilka pomysłów na początek. Pomyślcie o technikach uczenia, z których sami korzystaliście albo których doświadczyliście.

Które z nich najlepiej sprawdzają się w różnych sytuacjach?